

Cançons per terra

Una mostra insòlita de *setlists* recopilades per

Miguel Amorós

MIRUJA LIMON
ASIAN DUB FOUNDATION
LAPEGATINA
SINIESTRO TOTAL
CALEXICO
THE WATERBOYS
PATA NEGRA
E-SKORZO

Rachid Taha

Extremoduro
vetusta morla

MANU CHAO

JOE STRUMMER
& THE MESCALEROS

TRIMELÓN

Santa Coloma, passió per la música

Com en anteriors edicions, aollim al Centre d'Art Contemporani Can Sisteré una exposició emmarcada en el curs universitari *Santako School of Rock*, que forma part del programa de formació d'estiu "Els Juliolis", organitzat per la Universitat de Barcelona (UB), l'Institut de formació Contínua IL3-UB i l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet.

Així, en cada edició, hem complementat el curs *Santako School of Rock* amb mostres com "Santako, 10 anys de blues" al 2023, "Santako ciutat de rock" al 2022, "Dones del rock" al 2021 i "Santako School of Rock" al 2019, on el compromís de la ciutat amb la música ha quedat palès.

Enguany, l'exposició "Cançons per terra" es desvia de l'aproximació fotoperiodista de les precedents i ens presenta una selecció de la gran col·lecció de llistes de cançons iniciada fa dècades pel crític musical colomenc Miguel Amorós.

Aquests llistats enganxats a les tarimes de l'escenari que, en l'emoció del directe, apunten als intèrprets com se succeiran les cançons, pengen ara de les parets de Can Sisteré i es documenten en aquest catàleg acompanyats d'explicacions, curiositats i anècdotes narrades en primera persona.

D'aquesta manera, Miguel Amorós dona fe de la diversitat i la riquesa de la cultura musical; amb mitjans tan humils com uns papers per terra, però alhora tan valuosos per la seva raresa i unicitat que li permeten articular un nou relat entorn de la música.

Finalment, a destacar la secció de l'exposició on alguns grups colomencs són els autèntics protagonistes! A tots ells els animo a continuar amb la seva trajectòria i passió!

Alhora vull felicitar a Miguel Amorós per aquesta original proposta, que estic segura que serà tot un èxit! Convido a tota la ciutadania a gaudir-la i sentir ben a prop aquest vincle poderós entre Santa Coloma i la música!

Núria Parlon Gil
Alcaldeessa de Santa Coloma de Gramenet

Cançons per terra

Qualsevol que hagi anat a un concert i s'hagi acostat prou a l'escenari, les haurà vist. Estan normalment als peus dels músics, situades en algun lloc estratègic perquè resulti senzill donar-hi un cop d'ull en tot moment. Es tracta de les llistes de cançons que s'interpreten, la *setlist* en anglès. Les utilitzen els artistes per a seguir el pla previst i guiar-se durant l'actuació, sempre pensant en la millor manera de connectar amb el públic durant el xou.

Antigament ningú semblava dedicar massa atenció a aquests fulls enganxats entre monitors o als peus dels micròfons. No obstant això, amb el pas dels anys, s'ha acabat convertint en un record preuat. Fins i tot en un objecte de disputa entre fans en acabar el concert, fins al punt que he vist "robar-les" abans que sonessin les últimes cançons. Tant és així que hi ha qui les ven en aquestes aplicacions de compravenda d'articles de segona mà, i no precisament barates.

Solen veure's a la majoria dels concerts, però també hi ha grups o artistes a qui no els agrada fer-les. Un exemple podria ser Jairo "Muchachito Bombo Infierno", un artista a qui segur que coneixen. A ell li agrada sentir-se lliure, que

els concerts flueixin segons el sentiment del moment. I, quan en fa alguna, el normal és que no respecti l'ordre. No obstant això, uns altres utilitzen les mateixes al llarg de tota una gira, sense canviar-les, perquè cada nit interpreten les mateixes cançons. També hi ha els qui, com Pearl Jam, les fan deu minuts abans de pujar a l'escenari depenent de la sensació que els genera el lloc en el qual tocaran. D'aquesta manera aconseguixen que cada actuació sigui única.

Quant als qui les recullen, imagino que cada persona tindrà la seva pròpia raó. En el meu cas vaig començar a agafar-les com a record inesborrable d'aquells concerts que m'havien agradat, formant així part de la meua memòria musical. Després es va convertir en una afició i fins i tot en un costum. Vaig començar a col·leccionar-les i, avui dia, en tinc al voltant de cinc-centes. De tota mena d'artistes, de diferents ciutats, de sales de diverses dimensions... Així que no ha estat una tasca fàcil triar les poques que aquí s'exposen. He intentat que sigui una mostra variada, però evidentment la majoria tenen un vincle personal i emocional que no és obligat conèixer. Poden veure's com a simples llistes de cançons, algunes

trepitjades pels mateixos músics; poden veure's com una curiositat o com a referència dels repertoris interpretats pels artistes en un moment concret. Però si volen conèixer les petites històries d'alguna d'elles, ho poden fer en aquest catàleg.

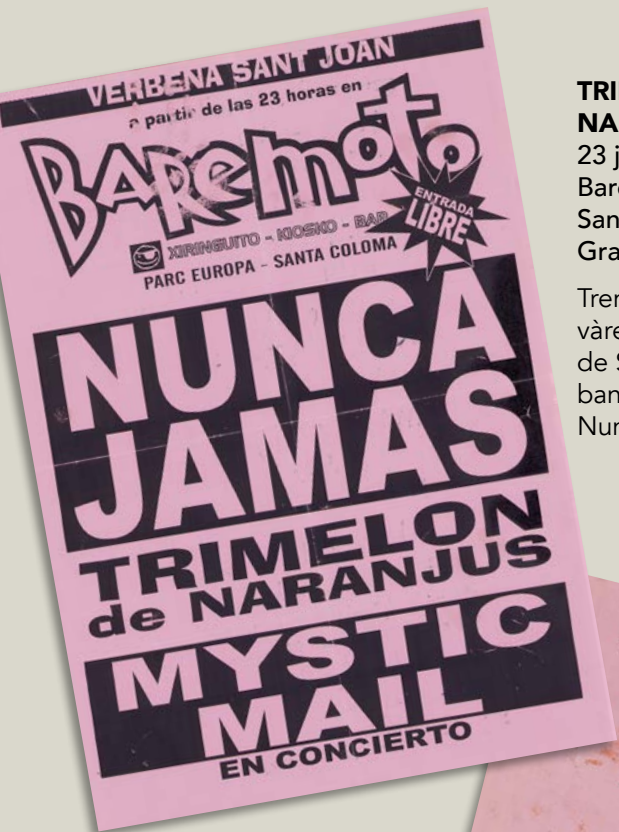
Encara que, al final, el principal sentit d'aquesta petita mostra és compartir amb els altres alguna cosa que t'apassiona.

PD: He d'agradir l'artística i desinteressada aportació fotogràfica de Jaime Oriz, company de Mondo Sonoro, i de Hara Amorós, el meu fill, amb el qual he tingut el plaer de compartir molts d'aquests concerts i festivals.

Des d'aquí també el meu agraïment als tècnics de sales i festivals que sempre s'han mostrat amables i complaents davant aquest *freaky* que els demanava insistentment alguns d'aquests fulls malmesos enganxats al terra. Especialment al meu amic Pepón, qui cada vegada que em veu en un concert em fa un gest còmplice com dient "Te la guardo?".

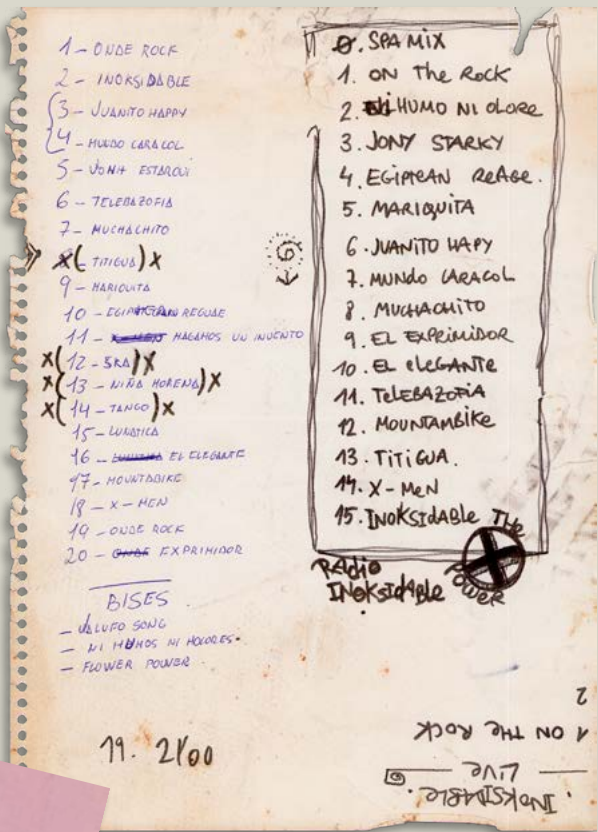
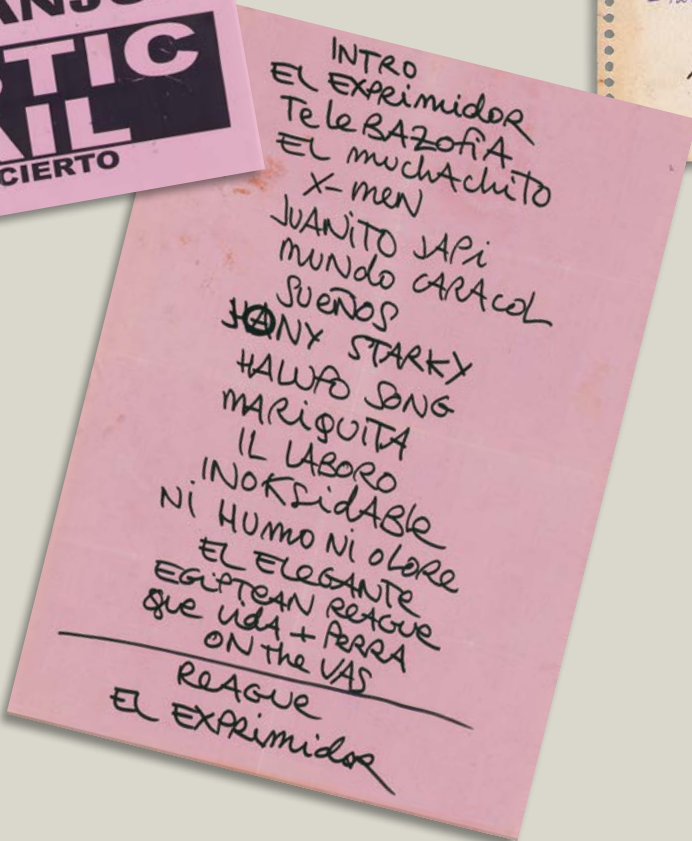
Miguel Amorós
Entusiasta musical

La Saga Trimelón

TRIMELÓN DE NARANJUS
23 juliol 1998
Baremoto Parc d'Europa.
Santa Coloma de Gramenet

Tremenda festa la que vàrem muntar a la Revetlla de Sant Joan amb altres bandes amigues com Nunca Jamás i Mystic Mail.

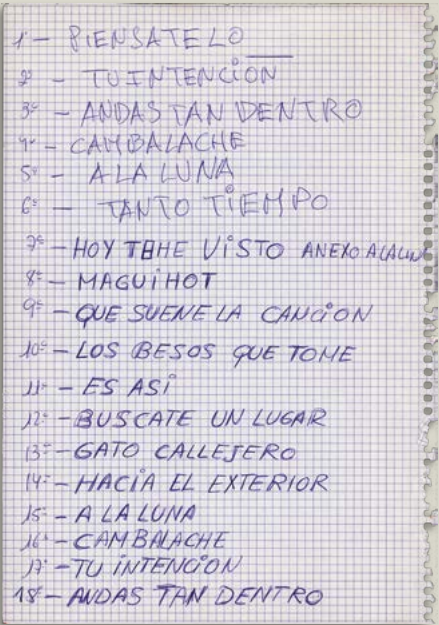
TRIMELÓN DE NARANJUS
Data i lloc indeterminat

Concert en suport a Radio Inoksidable, "la ràdio lliure de Santa Coloma". Al mateix full hi ha dos llistats diferents, cadascun per a un concert diferent. I és que per a què gastar un altre full?

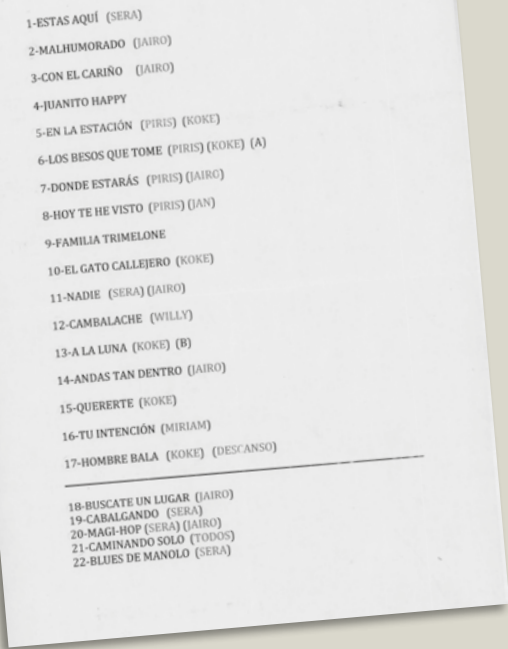
MUCHACHITO BOMBO INFIERNO
4 desembre 2004
Sant Boi de Llobregat

Un dels molts xous protagonitzats per Jairo i la seva banda, abans de presentar *Vamos que nos vamos*, el que va ser el seu primer disc.

MELÓN MAGUILAZ
23 gener 2010
Sala Pop. Santa Coloma de Gramenet

Sens dubte una de les millors actuacions de Miguel Escola, més conegut com a Melón Maguilaz, acompanyat per grans amics i músics.

HOMENATGE A MELÓN MAGUILAZ
5 setembre 2013
Parc d'Europa. Santa Coloma de Gramenet

Emotiu concert en homenatge a la memòria de Miguel Escola, un músic molt especial, carismàtic i estimat.

Qualsevol "colomino" i "colomina"
sap que Trimelón va ser una de les bandes imprescindibles per a conèixer la història de la música de Santa Coloma. Per la banda van passar-hi músics que havien estat, o van estar després, en altres grups com Color Humano, Jaleo Real, La Kinky Beat, Radio Bomba de Manu Chao, Electroputas, Piratas Rumbversions, etcètera. Les que teniu aquí són de Trimelón, Melón Maguilaz i Muchachito Bombo Infierno.

Foto: Hara Amorós

Gran concert de la diva africana. En acabar el xou, veig que el tècnic de llums tenia la *setlist* a les seves mans. L'hi demano, però em contesta que ja la té reservada. Aquesta vegada vaig arribar tard. El que no podia imaginar és que, en sortir al carrer i dirigir-me a la meua moto, el tècnic vindria a buscar-me per si encara la volia. No m'ho podia creure. És clar que la vull, gràcies! Aquesta *setlist* inclou anotacions amb tots els secrets de la il·luminació del concert.

No tornaràs a veure això mai més en un escenari

BARCELONA 11.06.08 List

1

JEREMIAH (Something Beautiful)

2

ISAIAH

Vineyard

3

Ps. 91

Whosoever Dwells

4

JOB

Watcher of Men

5

SOLOMON

Dark I Am

6

HEALING ROOM

7

ALL BABIES

8

BLACK BOYS ON MOPEDS

solo

9

JUNKIE LIES

10

NEVER GET OLD

11

NOTHING COMPARES

12

STRETCHED

13

LAST DAY

14

THANK YOU

AMALGAMA

PANUELICOS

SOLIDERE

TANGOS

RONDEJA

SEGUIRIYA

JARDIN

CHANA

PERCU

LA PUERTA

BULERIA FUNK

INTRO

MENFI

NOKTA

KELMA

YA RAYAH

IDA

HABINA

BEN SAHARA

INDIE

D'ABORD

VOILA

ACH ADANI, HITISTE,

YA RAYAH

SINÉAD O'CONNOR
11 juny de 2008
Palau de la Música Catalana.
Barcelona

Gira de presentació del seu disc *Theology*. Va ser la seva primera visita a Barcelona i va estar acompanyada només per un parell de músics. Com a anècdota amb relació a aquesta *setlist*, diré que va interpretar dues cançons més que no constaven en la llista perquè el públic no la deixava marxar. Va morir el 2023.

KEJALEO
16 novembre 2012
Sala Luz de Gas. Barcelona

Pocs saben que Kejaleo va ser el primer grup del qual va formar part l'ara famosa Rosalía i en el qual era la veu principal. El grup el van crear Cristo Fontecilla i Xavi Turull (qui alhora va ser un dels fundadors d'Ojos de Brujo i va morir el 2020). Aquesta és la *setlist* del concert de presentació del seu primer disc que sortiria poques setmanes després.

RACHID TAHA
14 juliol 2000
Festival Pirineos Sur. Huesca

Les actuacions de l'algerià Rachid Taha eren una loteria. Mai sabies l'estat en el qual el trobaries. Aquella nit, en l'espectacular escenari flotant de Lanuza, va fer un concert excepcional, no obstant això va estar a punt de caure's al llac en diverses ocasions. A partir d'aquell dia, el seu representant a Espanya, el va obligar a signar una clàusula en la qual es deia, que si no cantava sobri, no cobraria. Va morir el 2018 a causa d'un infart.

Foto: Jaime Oriz

OSU

NINA

NAFI — JA. MUELLO

GUJI BUSHI

TEMPORAL — JA. MUELLO

EL VIAJE DE LEA - KEREN

BULERIAS

LA CANAL - MERCHES

CAROLINA - MERCHES

KEREN SIN PALABRAS - MERCHES

LA MOSCA

OYE CHINA - JA. MUELLO

LA PASTORA

EL QUINTO

RUMBA ARGELINA - JA. MUELLO

CRUZANDO EL RIO

LA BOLA - TODOS

RADIO TARIFA
Maig 2001
Teatre Tívoli. Barcelona

Quin bon record el d'aquella nit! A Radio Inoxidable van regalar gairebé quaranta entrades a la gent de Santa Coloma i es va crear un ambient digne de les millors festes. El seu carismàtic cantant Benjamín Escoriza va morir el 2012.

LIJITOEN ESTIGMA

DEABRUAREN KUNBIA

KABILIA

PEDRO MAYO

SORGINDU

KARPE DIEM

ESAIDAZU

IZAR TXIKIA

GASLIGHT

SOLEDAD

MARGARITA

EZ

KUNBIA SOL M

POSITIVE BOMB

INTRO + PARADISU ZINEMA

S. D. F

GABRIELA + HAVANA

PRESAKA

KAISER SOSE

ERREGEMOFFIN — ENTZUTEA

JOXE RIPIAU
3 novembre de 2000
Kafe Antzokia. Bilbao

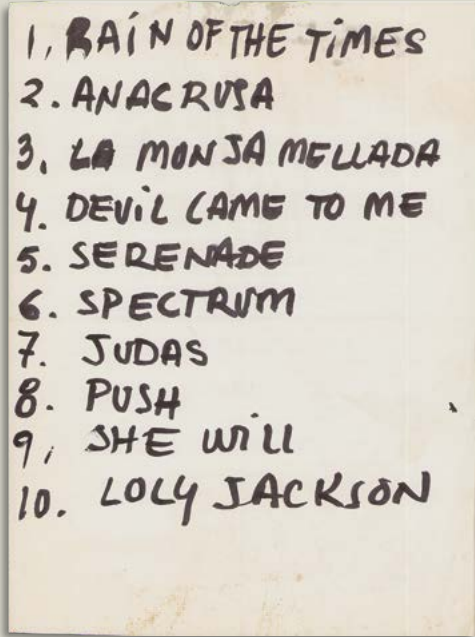
Aquesta llista correspon a l'últim concert de la banda Joxe Ripiau, liderada per Iñigo Muguruza, qui fos baixista de Kortatu i Negu Gorriak, formacions en les quals compartia protagonisme amb el seu germà Fermin. Després de cinc anys, quatre discos i més de tres-cents concerts, quan la banda estava en el seu millor moment, Joxe Ripiau van dir adeu en aquesta emblemàtica sala de Bilbao, plena de gom a gom. Va ser un comiat emotiu i memorable. Iñigo va morir el 2019.

Probablement, no tornaràs a veure això mai més en un escenari

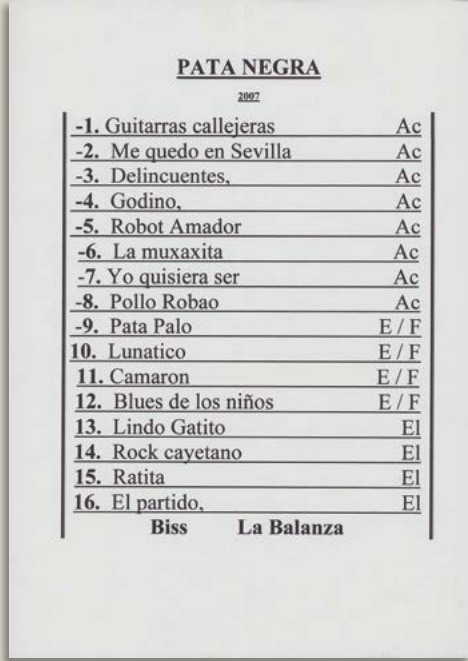
SINIESTRO TOTAL
20 març 1998
Sala Bikini. Barcelona

Els concerts de Siniestro Total sempre van ser una festa especial. Aquell dia van petar la Sala Bikini i es van estar més de dues hores donant-ho tot. Com pot apreciar-se a la *setlist*, van interpretar gairebé una trentena de temes. No s'explica que, al 2022, s'acomiadessin dels escenaris després de només quaranta anys de carrera!

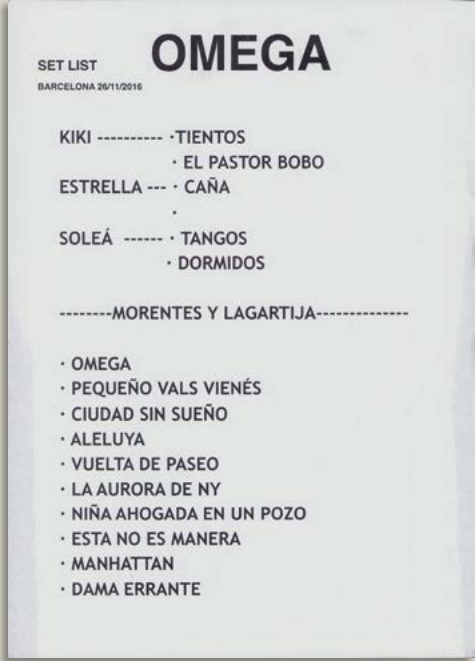
DOVER
2 maig 1997
Festival Festimad. Madrid

Els madrilenys Dover acabaven d'editar el seu disc *Devil Came To Me*, que van presentar gairebé complet en el qual, en aquell moment, era el gran festival de la capital. Allà els vaig entrevistar. A mode d'anècdota, quan al setembre d'aquell mateix any van tocar a les Festes de Santa Coloma, Jesús, el seu bateria, va actuar amb una samarreta que jo li acabava de regalar: la de la Colla Vella de Diablers de Santa Coloma, en la qual hi apareixia un diable igual que en el seu disc.

PATA NEGRA
19 desembre 2007
Sala Apolo. Barcelona

Aquest va ser un dels últims concerts de Rafael Amador al capdavant del grup que va formar amb el seu germà Raimundo. El 2015 es va celebrar una gala benèfica i solidària com a homenatge a la seva figura, amb un bon nombre de bandes. Actualment no hi ha moltes notícies sobre el seu estat de salut.

HOMENATGE A OMEGA
26 novembre 2016
Sala Up&Down. Barcelona

Enrique Morente va morir el 13 de desembre de 2010. Coincidint amb el vintè aniversari del llegendari disc *Omega*, les seves filles Estrella i Soleá i el seu fill Kiki li van retre un sentit homenatge en un concert irreplicable al costat de Lagartija Nick.

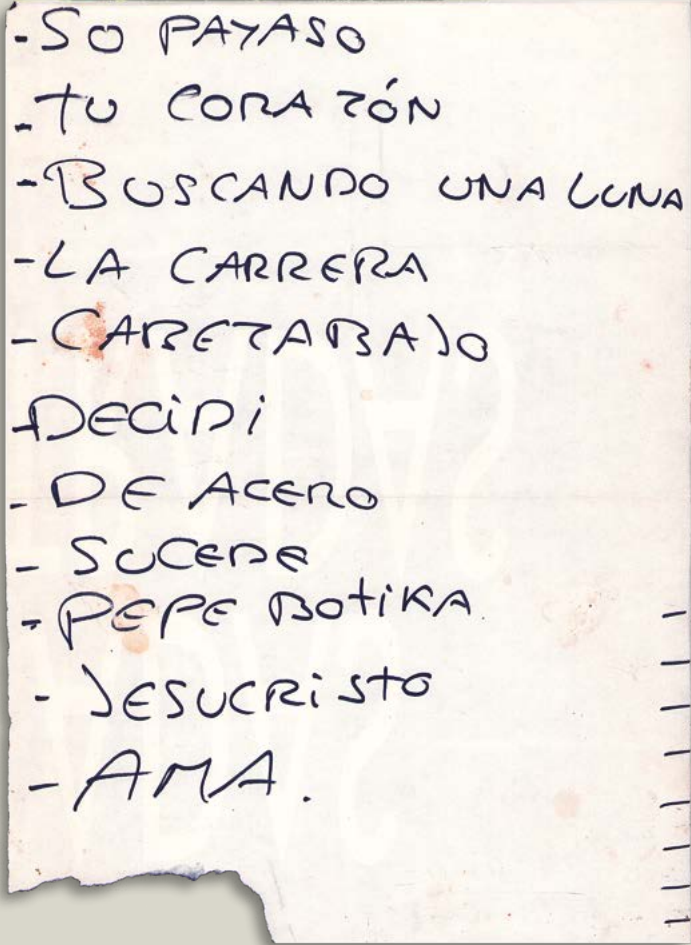

Foto: Hara Amorós

EXTREMODOURO
7 juny 1996
Sala Zeleste (posteriorment Razzmatazz). Barcelona

Va ser la gira de presentació del disc *Agila*, treball que va disparar la seva popularitat i va significar el seu primer disc d'or. El 2021, després de suspendre la seva anunciada gira de comiat, es van separar definitivament... fins que Robe vulgui.

De pròpia mà

Coney
Tonite
Car Wash
Syringe
Funny
Holes
Caroline
Endless
Everlast
Fritter
peaceful
Opus
Goddess
Chasing

MERCURY REV
19 febrer 1999
Sala Bikini. Barcelona

Aquesta banda nord-americana de rock psicodèlic ens visitava per a presentar el seu (millor) disc, *Deserter's Song*. Solament fa vint-i-cinc anys! Per cert, l'estil de lletra utilitzat mereixeria un disseny tipogràfic amb el seu nom.

1. Gypsy's Curse - Wash
2. The Ride (pt II) - Glowing B
3. Sour Wind
4. Sunken Waltz
5. Fracture Trigger
6. Women Birds
7. Quattro
8. Lost in Space
9. Not Even Stone Nicks
10. Black Heart
11. Minas de Cabre
12. Across the Wire
13. Ojitos Tonderos
14. El Picado
15. Ballad of Cable Hogue
16. Poma de Mariachi
17. Stay
18. ~~Close~~ Corona "Niña Perdida"
19. Close Behind
20. Lulu Mariachis
21. Pe El Burro Song
22. Cascalote
23. Crystal Frontier

CALEXICO
26 novembre 2002
Sala La Paloma. Barcelona

Una nit molt especial en la qual la banda de Tucson va avançar temes del qual seria el seu treball següent, *A Feast Of Wire*. A meitat d'actuació van sorprendre a tothom acompanyant-se de l'espectacular banda Mariachis Luz de Luna. Junts van portar el seu rock fronterer al Mèxic més festiu.

Foto: Jaime Oriz

DOM QUIXOTE
TECNICOLOR
EL JUSTICIERO
BABY
MINHA MENINA
QUERIDA QUERIDA
TECLAR
TOP TOP
BALADA
1/2 DESLIGADO/CABEWINDO
BATMACUMBA
PANIS

OS MUTANTES
10 juliol 2010
Festival La Mar de Músicas.
Cartagena

Una altra banda mítica. En aquest cas parlem dels brasilers Os Mutantes, que van néixer el 1966! Un celebrat retorn —després de trenta anys sense tocar— del que és un dels millors representants del tropicalisme, combinació de rock i psicodelia.

1/ WAN MA MAGUIS
2/ SUTUKUN
3/ JIIN MA JIIN MA
4/ DEE MOO WOOD
5/ NBONGOY BAARA
6/ NBIAGA NIAW
7/ UTRUS ORAS
8/ BOUL MA MIIN
9/ ON VERRA SA
10/ COUMBA Rudy
11/ WERENTE BERIGNE NBIIOGA
12/ NIBAYE Laje NBOUP
13/ SOSAM Rudy
14/ SHAWOE
STOP
FIN : PAPA NIBAYE Laje NBOUP

ORCHESTRA BAOBAB
18 octubre 2002
Sala Bikini. Barcelona

Aquest llegendari grup de música afrocubana, format a Dakar el 1970, va tornar a l'activitat al 2000, després de quinze anys sense tocar. Però, de la mateixa manera que muntar amb bicicleta, no se'ls va oblidar gens. Òbviament, va ser una festa per al record.

Hedningarna, Barcelona 01-03
1) DUFWA/VIKTORIN
2) VETTOI
3) VOTIKAAJIN
4) JOUPALLE
5) VARN GUTE
6) KULTANEITO
7) PORNO
8) KNARKLÄTEN
9) TANT DUP
10) KAATEN SANAT
11) SUET OLVO
12) KINA
13) GODRLAUS
14) RUNESUONI
15) HÖGLORFEN/TUULI/HÖGL.
X-til
1) P-O
TANT DUP
UKKONEN
2) KRUSDOLSKAN
KULLEKUU
3) FASA
BJÄRNLÄTEN

HEDNINGARNA
9 maig 2003
Sala Bikini. Barcelona

Hedningarna (els pagans) és un grup suec difícil de definir. Es consideren folk tradicional, però construeixen els seus propis instruments i els seus cantants masculins utilitzen el cant "yoik", que pot recordar als cantants de *death metal*. Sense tenir ni idea de suec, la lletra de la seva *setlist* s'entén perfectament.

Una cosa més personal

HERIDAS
Y VOLAR
MIRANDA
CURANDERO

LA VOISINE
LA CIUDAD
SON G SON
NO SON D'AGNÉ
OLIVIA
NI CHICHA
STAND * FIGHT

AMANTES
Y SE FUE

MANA
EN MADAME
NON E FACILE
GAT RUMBERU
QUE BONITO

MUERDENE
→ SOLO YO
REVULSIU

LA TEMPESTAD
ALOSQUE

ALLO ESTE PASANA
CONC OPLIQUE
DALE

PHORA - NUNCA
MANA NIA
~~LA VOISINE~~

→ PRESENTACIONES
UNA MIRADA
MARI CARMEN
LLOVERA

LA PEGATINA
29 juliol 2018
Festival Med. Loulé. Portugal

Els catalans La Pegatina porten gairebé vint anys tocant en directe sense parar. D'aquí ve que, a vegades, hagin de fer alguna cosa per a divertir-se. En aquesta ocasió es va tractar d'una llista "especial" per a Rubén, fundador de la banda. Quan començava a tocar una cançó la banda reia amb gust: la seva llista tenia l'ordre canviat amb tota la intenció. Vegeu també el nivell de la *setlist* personalitzada, amb foto inclosa.

HOVERING
HISTORY OF NOW
ZIG ZAG NATION
SIGNAL AND THE NOISE
CAN'T PAY WON'T PAY
LA HAINE
FLYOVER
NATHAN SOLO
STAND UP
NAXALITE
WE WANT YOUR OIL
BLADE RAGGA
FORTRESS
REBEL

BRIDE OF PUNKARA
RISE
TAKE BACK
URGENCY
TARGET
LONDON EYE
SPEED OF LIGHT
HISTORY OF NOW
FUTURE PROOF
BURNING FENCE
FLYOVER
DHOL RINSE JAM
NAXALITE
OIL
FORTRESS
REBEL

MINDLOCK
SIGNAL (turn off FX)
CAN'T PAY WON'T PAY
STEALING
FRONTLINE
LA HAINE
FLYOVER straight in
NATHAN SOLO
STAND UP
NAXALITE
OIL
BLADE RAGGA
FORTRESS
REBEL

ASIAN DUB FOUNDATION
Diferents festivals i dates

La banda britànico-pakistanesa Asian Dub Foundation sempre ha destacat pel seu activisme polític. Aquestes tres llistes mostren que, des de fa bastants anys, sempre acaben els seus xous amb les mateixes dues cançons: "Fortress Europe" i "Rebel Warrior". La primera parla sobre les grans traves amb les quals es troben els emigrants en arribar a Europa, mentre que la segona ens anima a unir-nos per a lluitar contra l'opressió. Cançons composades fa més de vint anys amb missatges que, lamentablement, continuen sent actuals.

Foto: Hara Amorós

HOSTING
DELPHIC
RAGS
ALL THE THINGS
THRILL
JOHNNY
GIRL THE SWING
HOW LONG ...
GLASTONBURY
LONESOME OLD
Ringle Ringle Gypsy
AENGUS
MIST AND SNOW
ENEMY
PAN
DRUM
MOON
A MAN
FISHMAN

THE WATERBOYS
14 abril 2012
Teatre Coliseum. Barcelona

Soc molt fan d'aquesta banda. Aquell dia, abans del concert, vaig tenir l'oportunitat d'entrevistar a Mike Scott, el seu líder, en una xerrada molt amistosa. Al final em vaig atrevir a preguntar-li si tocarien "How Long I Love You", una cançó molt especial per a mi. Em va dir que no ho tenia pensat, ja que la gira era per a presentar el seu nou disc. Com pot comprovar-se, la van tocar.

vetusta morla
TEATRO ROMANO DE MÉRIDA - 28/08/21

01. LOS DÍAS RAROS (epílogo)
02. LO QUE TE HACE GRANDE
03. PALMERAS EN LA MANCHA
04. GOLPE MAESTRO
05. CONSEJO DE SABIOS
06. MALDITA DULZURA
07. COPENHAGUE
08. FUEGO
09. BOCA EN LA TIERRA
10. LA VIEJA ESCUELA
11. 23 DE JUNIO
12. FINISTERRE (con colaboración)
13. REINA DE LAS TRINCHERAS
14. PUNTO SIN RETORNO
15. MAPAS
16. SÁLVESE QUIEN PUEDA
17. VALIENTE
18. SAHARABBEY ROAD
19. LOS BUENOS (Puchó y Guitte)
20. LOS ABRAZOS PROHIBIDOS
21. LA DERIVA
22. CUARTELES DE INVIERNO
23. LOS DÍAS RAROS (epílogo)

VETUSTA MORLA
28 agost 2021. Teatro Romano. Mérida

Un concert per al record en aquest lloc incomparable. Havia de tenir aquesta llista com fos! Quan va acabar em vaig acostar a l'escenari i vaig agafar sense mirar dos fulls del terra. Quan els vaig mirar vaig veure que eren la lletra d'una de les seves cançons. Però després en donar-los la volta... allà estava la llista. A més, la lletra era la de "Reina de las Trincheras" i va ser la primera vegada que la van cantar. Premi!

JOE STRUMMER
2 desembre 1999
Sala Bikini. Barcelona

El dia que gairebé li robo la setlist a Joe Strummer.
L'anècdota amb Strummer va ser posterior al concert de la *setlist* mostrada aquí. Va ser gairebé a l'any següent quan actuava al festival Womad de Las Palmas. Tenia prevista una entrevista amb ell, però, quan em dirigia a una roda de premsa del festival –que se celebrava a la planta dotzena d'un hotel– l'ascensor que em

pujava es va aturar a la sisena. Qui va entrar va ser ni més ni menys que Joe Strummer. A penes em va donar temps de presentar-me i dir-li que, més tard, l'anava a entrevistar. Ell em va contestar que perfecte, però que després del concert. Llavors em vaig adonar que, sota el braç, portava un plec de fulls i que en sobresortia un amb la llista de cançons d'aquella nit! L'ascensor va parar. En aquest moment vaig pensar agafar-la i sortir corrent. Ell ho hauria entès. Era punk! Strummer va morir l'any següent.

SANTOS QUE ARDEN
RUIDO DE SABLES
YA NO DEVUELVE EL REFLE
TODOS AL NIDO, PIÁN...
LLEGA LA NOCHE Y VIENE

REINA DE LAS TRI
QUE SABE NADIE
DE TU DESTINO
DE NUESTRO INVIERNO
EN QUE YA NO PUEDA
SAL EN LOS CAMPOS,

REINA DE LAS TRINCHERAS
QUE SABE NADIE
QUE SABE EL VIENTO HELADO
DE COMO ACUNARTE
SOLO HABRÁ INVIERNO LARGO
SI YA NO PUEDO ABRAZARTE
" " " "

NUNCA OLVIDAREMOS NUESTRO
" " LA DEDICACIÓN
" " EL ESFUERZO
NUESTRO AMOR ES NUESTRA INS
APLAUDIMOS / MUERTE SALIMOS / MUERTO
" " " "

DIGGIN THE NEW
NOTHING
X RAY STYLE
CASBAH
ISHEN
CADILLAC
TONY ADAMS
TRASH CITY
NITCOMB
ROAD TO ROCK N ROLL
WHITE MAN
SAFE EURO
YALLA YALLA
RUDIE
LONDON CALLING
PRESSURE
TOMMY GUN

FORBIDDEN CITY
STRAIGHT TO HELL
I FOUGHT THE LAW
BANK ROBBER
TECHNO D DAY

Qualsevol mitjà és valgut

Foto: Hara Amorós

VIEUX FARKA TOURÉ
12 novembre 2022
Festival Womad Las Palmas

Vieux Farka Touré és el fill d'Ali Farka Touré, considerat un dels millors guitarristes africans del món. Encara que la veritat és que Vieux es pot dir que està ja al seu nivell. Va fer aquesta curiosa llista quan faltaven pocs minuts per a començar la seva actuació. Li mancava fulls en blanc, va tirar mà d'allò que tenia més a prop, el plat en el qual hi havia fruits secs, i... solucionat!

1. ENTRE NOSOTROS
2. LO PI EL
3. SOLEDAD
4. EN REALIDAD
5. DANAD FRIA
6. E'CHALE
7. APRENDER
8. ADDO
9. L'APÉ
10. DE TI
11. NOTAS
12. FIDRUSA
13. ALGUNO VER
14. JODIOS
15. LO GRINDAS

MARUJA LIMÓN
25 maig 2018
Sala Almo2bar. Barcelona

Llistat de cançons de la presentació del primer treball d'aquest quintet femení, rumber i molt relacionat amb Santa Coloma. No hi ha com ser jove i tenir bona vista (aquí es mostra comparativament més gran).

Slip Away
Aire
Cuando
Memories
Rain
~~Burujia~~
Burbuja
~~Intertube~~
Sonrisa
Dolomite
Biscodho Amargo

SI*SÉ
Any 2002
Sala Bikini. Barcelona

No només els grups espanyols són afeccionats a fer llistes de cançons per als seus concerts en tovallons. Si*Sé va ser un grup novaiorquè de *trip-hop* apadrinat pel genial David Byrne.

MACHINE GUN
POR DONDE SALDRA EL SOL
PELIGRO
WELCOME TO TISUANA
EL VIENTO
CASA BABYLON
MAMA PERFETA
POR EL SUELO
* * *
TISTER DAY
BLOOD & FIRE
LIGHT & FIRE
* *
MARIJUANA
BOBBY MARLEY
BONGO BONG
CARRETEIRO
YAKALOCA
EL VIENTO (Se Acabo)
* * *

EE TEN SE FINE
DIA LUNA... DIA PENA
TIENTIRA...
SE QUE NO
MONKEY
KKS...
CLAUDESTINO...
CANOECA / TADIBOBEIRA... GALERA...
DESAPARECIDO... SIMONE
Bleedin' Clown...
PUT IT ON
2 Buzos... Sandunguera...
GITAVA GITANA...
VALLENATO...
SAMPLE GIRAMUNDO...
BATUCADA
ME GUSTAS TU...
LA PRIMAVERA...
SUEÑO DE SOLENTIVAME...

OS TERRIBLES
DO PORRIÑO

ARO NUEVO
REV 40L
VINA NO HAY MUCHA
COPENHAGUE
PEQUENO DESASTRE
BOCA EN LA TIERRA
LA MACEA
AL RESPIRAR
MONKEYS
SALVASE QUIEN PUEDA
VALIENTE
CUBRATURA
TELUS
AUTOCATICA
UN DIA EN EL MUNDO
SANTANDER

MANU CHAO
17 març 2000
La Capsa. Prat de Llobregat

És ben sabut que Manu Chao i la seva banda acostumen a oferir concerts sorpresa canviant-se el nom per a no provocar aglomeracions. En aquesta ocasió actuaven sota el nom d'Os Terribles do Porriño. El públic sap perfectament que aquestes nits seran maratonianes i aquesta llista és la prova més clara. A més, per si no n'hi hagués prou, està escrita en un full del cafè en el qual van estar sopant.

VETUSTA MORLA
25 abril 2009
Festes de la Primavera de L'Hospitalet

Feia un any que havien editat el seu primer disc i estaven en ascens exponencial. No obstant això, eren capaços d'utilitzar tovallons de bar per a fer les seves llistes. Humils fins i tot en això.

Autobiografia musical

Tots som diferents! Tots som iguals. Però crec que en el fons a tots ens agrada ser diversos. Potser per això aquesta biografia musical no vol semblar-se a les que contenen el que l'autor ha fet o ha escrit (que també), però sí que pot servir per a descobrir quina importància ha tingut la música en la meua vida. Encara que, és clar!, soc de Santa Coloma i aquesta ciutat sí que és diferent!

Tot va començar fa molt temps, però ho recordo com si fos ahir. Em trobava en una sala bastant fosca. Sonava una agradable música de fons, rotillo *chill out*, que no distingia bé. Això sí, escoltava un bombo a negres, suau, persistent, continu. Bum, bum, bum. De sobte tots els llums va semblar que s'encenguessin i em van treure a la força d'aquell lloc tan confortable. Crec que vaig sortir plorant. Potser perquè ja no m'acompanyava aquell ritme. A partir d'aquell moment, la meua memòria musical desapareix fins uns anys després.

Va ser en el cotxe dels meus pares. En tots els desplaçaments, els curts i els llargs, sonaven Juanito Valderrama, Antonio Machín, Emilio el Moro o Pérez Prado que es van convertir en la banda sonora següent que em va tocar escoltar. Encara que la veritat és que no tinc bons records d'aquella època. El que jo volia era passar els

caps de setmana amb els amics i aquesta música només em confirmava que això no podia ser possible. No ho negaré, em va costar anys tornar a acceptar el flamenc, el mambo i aquells gèneres omnipresents en els viatges familiars.

Poc després em vaig enganxar a la ràdio i se'm va obrir tot un món nou i excitant en el qual hi cabien tant Fórmula V com Los Bravos o Eurovisió. Sobretot aquelles cançons de l'estiu de tornades enganxoses que eres incapaç de treure't del damunt. Però va haver-hi més. Va arribar a casa un magnetòfon i recordo una sèrie de dibuixos animats d'un grup anomenat The Beatles. I aquí estava jo, dempeus al costat de l'altaveu del televisor, gravant cada cançó quan sonava. No sabia qui eren, però el que sí que sabia és que m'agradaven.

A continuació van arribar a la meua vida els cantautors. I amb ells el meu primer concert. A la mítica Ràdio Joventut regalaven entrades per a veure en directe, a la mateixa emissora, a Hilario Camacho. Vaig quedar impressionat i més encara pel fet que fos un únic músic amb la seva guitarra. Més tard, malauradament, vaig descobrir que la música també podia comportar perill, com aquella actuació de Lluís Llach a Santa Coloma en la qual es deia que vindria la policia.

Més tard, quan el meu pare va comprar el nostre primer tocadiscs, vaig córrer pel meu primer disc. Va ser una còpia de l'àlbum *Cosmo's Factory* de Creedence Clearwater Revival, que encara conservo, tot i que gastat per l'acumulació d'escoltes al llarg dels anys.

Com s'ha constatat ja en aquestes línies, mantinc algunes estranyes relacions amb la música. Una altra d'aquestes és la que tinc del *heavy metal* amb el dibuix. El professor que ens donava la matèria a l'institut ens deixava posar música a classe mentre dibuixàvem. Un dels meus companys va portar *Made In Japan* de Deep Purple i ho va posar a tot drap. No recordo quin tipus de dibuixos degueren sortir-nos amb aquella banda sonora, però com vaig gaudir amb el disc!

En aquells dies alguns amics ens ajuntàvem a casa del nostre amic Ricardo per a escoltar els àlbums que ens anàvem comprant: Yes, Pink Floyd, King Crimson... i la mare de Ricardo obrint la porta de l'habitació per a cridar-nos "Obriu la finestra, que hi ha molt de fum!".

El que va venir després va ser l'època de les discoteques. Ens passàvem pel Gopajo, el Poker, el Delfos, La Boite i la millor de totes, Ovni 3. En aquesta

última vaig poder veure en directe a grups com Triana, Asfalto, Bloque, etc. Fins i tot es podia escoltar i ballar la música de grups de *krautrock!* com Neu! o Birth Control.

Quant als concerts. Vaig començar escoltant-los des de fora per a acabar colant-me en molts. Vaig anar coneixent a alguns xavals que, com jo, estudiaven com ficar-se en recintes clàssics com el Palau dels Esports de Barcelona i el Pavelló del Joventut de Badalona. I cadascun tenia el seu truc.

El canvi següent en la meua manera d'escoltar música va arribar amb el primer viatge a Londres i Amsterdam. Ho vaig fer amb qui era el meu millor company de feina. Junts vàrem viure allà la nostra primera experiència psicodèlica. A mi em va explotar el cap i vaig escoltar la música com mai abans. En canvi, al meu amic li va néixer el cuquet de cantar. Després d'aquell viatge físic i mental, el vaig animar que ho fes, d'aquí ve que sempre em digués que va ser culpa meua que pugés per primera vegada a un escenari. El seu nom és Carles Treviño, més conegut com a Fray, creador i cantant de Decibelios.

A partir d'aquí em comprava totes les revistes musicals que m'era possible. Em feia amb tots els llibres de músics que em passaven per davant.

Col·leccionava discos. Així que el pas següent era aprofitar aquell material. I ho vaig fer entrant a Radio Inoksidable, la ràdio lliure de Santa Coloma. Allà fèiem el mateix que a casa del Ricardo, punxar la nostra música favorita, però aquesta vegada per a compartir-la amb els qui ens escoltessin. D'altra banda, ens continuàvem colant en els concerts, però el mètode havia canviat. Ara ens donaven invitacions. En aquells dies vaig fer in comptables entrevistes –que encara guardo en casset– a artistes com Trimelón (òbviament!), Marea, Berri Txarrak, Estopa, Dusminguet, Barricada... i podria continuar. D'aquí a començar a escriure va ser un pas molt curt.

Siguem sincers, en algun moment he sentit la síndrome de l'impostor, perquè vaig acabar la carrera d'enginyeria electrònica i mai vaig estudiar periodisme, però la passió sempre ha enderrocant barreres. Vaig començar a la revista Cruïlla –posteriorment Illacrua– i vaig continuar a Nativa, Tierra, Batonga!, al diari Avui i el seu suplement Rock Classic, Efe Eme, Mondo Sonoro... i ningú em va preguntar mai per les meves credencials professionals. Com deia, la passió mou muntanyes. Això em va permetre assistir a festivals de diferents països: Womad (Las Palmas), Argelès-sur-Mer (França), Ariano Irpino (Itàlia), Glastonbury (Anglaterra), Roskilde

(Dinamarca), Sziget (Hongria) o Loulé (Portugal), per citar-ne alguns. I de cadascun tornava amb nous grups interessants als quals continuar parant esment.

Fins i tot vaig passar uns anys com a DJ en un grup realment boig, Balkatalan Experience, amb el qual vàrem actuar a França, Itàlia, Suècia... A això podria sumar-li "Barcelona és bona si la música sona!", el llibre que vaig editar amb el meu company fotògraf Xavier Torres-Bacchetta; els meus anys com a assessor musical del director del festival barceloní BAM; la meua etapa en l'equip de treball del In-Edit, Festival Internacional de Cinema Documental Musical de Barcelona, o la meua participació com a jurat en diversos concursos per a bandes emergents de Santa Coloma i Barcelona.

Avui dia, gràcies a la família de Mondo Sonoro principalment, continuo passant-m'ho bé a la vida escrivint crítiques, ressenyes de concerts i festivals. Sí, la música és la meua passió.

PD: com va dir un gran filòsof: "sense música la vida seria un error".

Cançons per terra

Una mostra insòlita de *setlists* recopilades per
Miguel Amorós

Can Sisteré, Sala 2

CAN SISTERÉ
CENTRE D'ART CONTEMPORANI
Carrer de Sant Carles, s/n
08921 Santa Coloma de Gramenet
Tel. 93 462 40 44
www.facebook.com/CanSistereSC

HORARI:

De dimarts a divendres de 17 a 21 h
Dissabtes d'11 a 13.30 i de 17 a 21 h
Diumenges d'11 a 13.30 h
Dilluns tancat

Ajuntament
de Santa Coloma
de Gramenet

A Santa Coloma,
la cultura és vida!

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura

Amb la col·laboració de:

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Institut de Formació Contínua-IL3
UNIVERSITAT DE BARCELONA